

“मीठे बच्चे— यादको साथ-साथै पढाइमा पनि पूरा ध्यान दिनु छ, यादद्वारा नै पावन बन्नेछौ र पढाइबाट विश्वको मालिक बन्नेछौ ।”

प्रश्नः— छात्रवृत्ति लिनको लागि कुनचाहिं पुरुषार्थ जरूरी छ ?

उत्तरः— छात्रवृत्ति लिनु छ भने सबै चीजहरूबाट ममत्व निकालिदेऊ । धन, बच्चा, घर आदि केही पनि याद नआओस् । शिवबाबा नै याद होस्, पूरा स्वाहा, तब उच्च पदको प्राप्ति हुनेछ । बुद्धिमा यो नशा रहनुपर्छ— हामीले कति ठूलो परीक्षा पास गर्दछौं । हाम्रो कति ठूलो पढाइ छ र पढाउनेवाला स्वयं दुःखहर्ता सुखकर्ता बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ परमप्रिय (मोस्ट विलभेड) बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, पढाउनुहुन्छ भने बच्चाहरूलाई कति नशा हुनुपर्छ । पढ्न त आत्माले पढ्छ नि । आत्माले संस्कार लिएर जान्छ, शरीर त खरानी हुन्छ । त्यसैले बाबा बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ । आत्माले सम्झन्छ— हामी पढ्छौं, योग सिक्छौं । बाबाले भन्नुभएको छ— यादमा रह्यौ भने तिम्रो पाप काटिनेछ । पतित-पावन त एक बाबा मात्रै हुनुहुन्छ । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पतित-पावन कहाँ भनिन्छ र ! के लक्ष्मी-नारायणलाई भन्ने ? होइन । पतित-पावन त हुनुहुन्छ नै एक । सारा दुनियाँलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ नै एक । उहाँ तिम्रा पिता हुनुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्— परमप्रिय बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई भक्तिमार्गमा याद गर्दै आयौ— बाबा आउनुहोस्, आएर हाम्रो दुःख हर्नुहोस्, सुख दिनुहोस् । सृष्टि त उही हो । यस चक्रमा त सबैलाई आउनु नै छ । ८४ को चक्र पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ । आत्माले नै संस्कार लिएर जान्छ । आत्माले जान्दछ— यस मृत्युलोकबाट अमरलोकमा अथवा नर्कबाट स्वर्गमा जानको लागि हामी पढ्छौं । बाबा आउनुहुन्छ तिम्री बच्चाहरूलाई सारा विश्वको मालिक बनाउन । तिमिले कति ठूलो परीक्षा पास गरिरहेका छौ । उँच भन्दा उँच बाबाले पढाइरहनुभएको छ । जुनबेला बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ तब नशा चढ्छ । बाबा धेरै जोडतोडले नशा चढाउनुहुन्छ । बाबा आउनुहुन्छ नै अमरलोकको लागि लायक बनाउन । यहाँ त कोही लायक छैन । तिम्री पनि जान्दछौ— हामीले लायक देवताहरूका अगाडि शिर झुकाउँदै आयौं । अब फेरि बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । त्यसैले त्यो नशा चढिरहनुपर्छ । यस्तो होइन, यहाँ नशा चढोस् फेरि बाहिर गएपछि नशा नै कम भएर जाओस् । बच्चाहरू भन्छन्— बाबा, हामीले हजुरलाई भुल्छौं । हजुरले पतित दुनियाँमा, पतित शरीरमा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ, विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । तिम्री बच्चाहरूले विश्वको बादशाहीको धेरै ठूलो चिठ्ठा (लटरी) लिन्छौ । तर तिम्री हौ गुप्त । त्यसैले यस्तो उच्च पढाइमा राम्रोसँग ध्यान दिनुपर्छ । केवल यादको यात्राले काम चल्दैन, पढाइ पनि जरूरी छ । ८४ को चक्र कसरी लगाउँछौ यो पनि बुद्धिमा चिन्तन गरिरहनुपर्छ ।

तिम्री सम्झन्छौ— बाबाले धेरै जोडले नशा चढाउनुहुन्छ । तिम्री जस्तो ठूलो मानिस कुनै बन्न सक्दैन, तिम्री मनुष्यबाट देवता बन्दछौ । विश्वको मालिक तिम्री बाहेक अरु कोही बनेको छ र ? क्रिश्चियनहरूले विश्वको मालिक बन्ने कोशिश गरे तर नियमले भन्दैन, तिम्री बाहेक विश्वको मालिक कोही बनोस् । बनाउनेवाला बाबा नै चाहिन्छ अरु कसैको तागत छैन । तिम्री बच्चाहरूको धेरै राम्रो दिमाग हुनुपर्छ । ज्ञान अमृतको डोज चढाइरहनुहुन्छ । केवल यसमा मग्नु पर्नु छैन— हामी बाबालाई धेरै याद गर्छौ । यादले नै पावन हुनेछौ तर पद पनि पाउनु छ । पावन त सजाय खाएर भए पनि सबैलाई हुनु नै छ । तर बाबा आउनुभएको छ— विश्वको मालिक बनाउन, जान त सबै शान्तिधाममा नै जानेछन् । गएर सबैलाई केवल बस्नु मात्र छ र ? ती त कुनै कामका रहदैनन् । कामका त ती हुन् जसले फेरि आएर स्वर्गमा राज्य गर्छन् । तिम्री यहाँ आएका हौ नै स्वर्गको बादशाही लिनको लागि । तिम्रीसँग बादशाही थियो, फेरि मायाले खोस्यो । अब फेरि माया रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ, विश्वको मालिक तिम्री नै बन्नु छ । अहिले तिम्रीलाई रावणमाथि जित्न गराउनुहुन्छ किनकि तिम्री रावण राज्यमा विकारी बनेका छौ । त्यसैले मनुष्यको तुलना बाँदरसँग गरिन्छ । बाँदर बढी विकारी हुन्छन् । देवताहरू त सम्पूर्ण निर्विकारी थिए । यी देवताहरू नै ८४ जन्म पछि पतित बनेका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो हातमा जुन धन, बच्चा, शरीर आदि छन् सबैबाट ममत्व निकाल्नु छ । धनी व्यक्तिहरू त धनको लागि मर्छन् । मुटुमा पैसा

छ, त्यो छोड्दैनन् । रावणको जेलमा फँसिरहने छन् । करोडौंमा कोही निक्लनेछन् जो सबै चीजहरूबाट ममत्व निकालेर बाँदरबाट देवता बन्नेछन् । जो पनि धनी मानिसहरू ठूला-ठूला लखपति छन्, मुट्टीमा पैसा समातेर बसेका छन्, त्यसको पछि प्राण दिन्छन् । सारा दिन महल, जग्गा-जमिन, बच्चाहरू आदि नै याद आइरहनेछन् । उनीहरूको यादमा नै मर्नेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ अन्तमा गएर अरू कुनै चीज याद नआओस् । केवल मलाई याद गन्थौ भने जन्म जन्मान्तरको पाप नाश हुनेछ । धनीहरूको पैसा त सबै माटोमा मिल्नेवाला छ किनकि पापको पैसा हो नि । काममा आउँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— म गरिब निवाज, गरिबलाई धनी र धनी गरिब बनाइदिन्छु । यो दुनियाँ बदलिनु छ नि । कति पैसाको नशा रहन्छ— हामीसँग यति धनमाल छ, हवाईजहाज छन्, मोटर छन्, महल छन्... । फेरि बाबालाई याद गर्न जतिसुकै कोशिश गरे पनि याद टिक्नेछैन । नियमले भन्दैन, करोडौंमा कोही नै निक्लनेछन् । बाँकीले त पैसा नै याद गरिरहनेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित जे जति देख्छौ त्यो सबै भुल । यसमा नै रोकियौ भने उच्च पद पाउन सक्नेछैनौ । बाबाले पुरुषार्थ त गराउनुहुन्छ नि । तिमी यहाँ आएका हौ नरबाट नारायण बन्न । त्यसैले यसमा योग पनि पूरा चाहिन्छ । कुनै पनि चीज, न धन, न बच्चा आदि केही पनि याद नआओस्, केवल एक शिवबाबा मात्र, तब तिमीले सर्वश्रेष्ठ छात्रवृत्ति लिन सक्छौ, उँच पुरस्कार प्राप्त गर्न सक्छौ । उनीहरूले विश्वमा शान्तिको लागि राय दिए भने पाई-पैसाको तक्मा मिल्छ । त्यसमा नै खुसी हुन्छन् । अहिले तिमीलाई के पुरस्कार मिल्छ र ? तिमी विश्वको मालिक बन्छौ । यस्तो होइन, हामी ५-६ घन्टा यादमा रहन्छौं त्यसैले लक्ष्मी-नारायण बन्नेछौं । होइन, धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । एक शिवबाबाको नै याद रहोस् अरू केही पनि पछि गएर याद नआओस् । तिमी अति उच्च देवता बनिरहेका छौ ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— तिमी नै पूज्य थियौ फेरि मायाले पुजारी पतित बनाएको छ । तिमीलाई भन्दछन्— ब्रह्मालाई देवता मान्नुहुन्छ वा भगवान् मान्नुहुन्छ ? भन, हामी त भन्दैनौ ब्रह्मा भगवान् हुन् । तपाईं आएर सम्झनुहोस् । तिम्रो पासमा राम्रा-राम्रा चित्रहरू छन् । त्रिमूर्ति, सृष्टिचक्र र कल्पवृक्षको चित्र नम्बरवन छन् । शुरु-शुरूका यिनै दुइवटा चित्र हुन् । यिनै चित्रहरू तिम्रो धेरै काममा आउनेवाला छन् । लक्ष्मी-नारायणको चित्र तिमी बेलायतमा लिएर गयौ भने त्यसबाट त ज्ञान दिन सकिदैन । सबैभन्दा मुख्य चित्र हुन्— त्रिमूर्ति, सृष्टिचक्र र कल्पवृक्षको । यसमा को-को कहिले आउँछन्, आदि सनातन देवी-देवता धर्म कहिले समाप्त हुन्छ, फेरि एक धर्मको स्थापना कसले गर्दछ ? अरू सबै धर्म समाप्त हुन्छन् । सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ शिवबाबा फेरि ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा बन्दछन् । यो ज्ञान हो नि । त्यसकै लागि नै बनाइएका हुन् । बाँकी सूक्ष्मबतन त केवल साक्षात्कारको लागि मानिन्छ । बाबा पहिले सूक्ष्मबतनको फेरि स्थूल बतनको रचयिता हुनुहुन्छ । ब्रह्मा देवता कहाँ हुन् र, विष्णु देवता हुन् । तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ सम्झाउनको लागि । प्रजापिता ब्रह्मा त यहाँ छन् नि । ब्रह्माको साथमा छन् ब्राह्मण । तिनीहरू नै फेरि देवता बन्नेवाला छौ । देवताहरू त सजिएका हुन्छन्, उनलाई फरिश्ता भनिन्छ । फरिश्ता बनेर फेरि आएर देवता पद पाउनेछन् । गर्भ महलमा जन्म लिनेछन् । दुनियाँ बदलिँदै जान्छ । पछि गएर तिमी सबै देख्दै जानेछौ । एकदम मजबुत हुनेछौ । बाँकी थोरै समय छ । तिमी आएका हौ नरबाट नारायण बन्न । फेल भएमा प्रजा बन्छन् । संन्यासी आदिले यी कुराहरू सम्झाउन सक्दैनन् । रामको त इज्जत नै चट गरिदिएका छन् । जबकि गाउँछन् राम राजा... । फेरि वहाँ यस्तो अधर्मको कुरा कसरी हुन सक्छ ? यी सबै भक्तिमार्गका कुरा हुन् । त्यसैले गायन गरिन्छ— भूठो माया, भूठो काया... माया ५ विकारलाई भनिन्छ, धनलाई होइन । धनलाई सम्पत्ति भनिन्छ । मनुष्यहरूलाई यो पनि थाहा छैन— माया केलाई भनिन्छ । यो बाबा बसेर मीठा-प्यरा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म परम आत्माले तिमीलाई आफू भन्दा पनि उच्च विश्वको मालिक बनाउँछु । तिमी पढिरहेका छौ । कति उच्च पढाइ छ । मनुष्यबाट देवता बन्न समय लाग्दैन (मनुष्य से देवता किये करत न लागी वार) । देवताहरू सत्ययुगमा हुन्छन्, मनुष्य हुन्छन् कलियुगमा । तिमी अहिले संगममा बसेर मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । कति सहज बताउनुहुन्छ । पवित्र अवश्य बन्नु छ, अनि प्रजा पनि धेरै बनाउनु छ । कल्प-कल्प तिमी यति प्रजा बनाउँछौ, जति सत्ययुगमा थिए । सत्ययुग थियो, अहिले छैन, फेरि हुनेछ । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक हुनेछन् । चित्र त छन् नि । बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान तिमीलाई अहिले दिन्छु फेरि प्रायः लोप

हुन्छ फेरि द्वापरदेखि भक्ति शुरू हुन्छ, रावण राज्य आउँछ । तिमीले बेलायतमा पनि यो सम्झाउन सक्छौ- सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ । लक्ष्मी-नारायणको चित्रसँग अरू धर्मवालाहरूको त सम्बन्ध छैन, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यो त्रिमूर्ति र कल्पवृक्ष मुख्य चित्र हुन् । यी धेरै फस्टक्लास छन् । कल्पवृक्ष र सृष्टिचक्रबाट सम्झनेछन्- यी-यी धर्म कहिले आउनेछन्, काइस्ट कहिले आउनेछन् । आधामा छन् ती सबै धर्महरू, बाँकी आधामा छौ तिमी सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी । ५ हजार वर्षको खेल हो । ज्ञान, भक्ति, वैराग्य । ज्ञान हो दिन, भक्ति हो रात । फेरि वेहदको वैराग्य हुन्छ । तिमी जान्दछौ- यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ । त्यसैले यसलाई भुल्नु छ । पतित-पावन को हुन् यसलाई सिद्ध गर्नु छ । दिन-रात गाइरहन्छन्- पतित-पावन सीता राम । गान्धीले पनि गीता पढ्थे, उनले पनि यसरी गाउँथे- हे पतित-पावन सीताहरूको राम किनकि तिमी सबै सीता सजनी हो नि । बाबा हुनुहुन्छ साजन । फेरि उनीहरूले भन्छन् रघुपति राघव राजा राम । अब उनी त्रेताका राजा हुन् । सारा कुरा नै गोलमाल गरिदिएका छन् । सबैले ताली बजाउँदै गाइरहन्छन् । हामी पनि गाउँथ्यौं, एक वर्ष खादीको कपडा आदि पहिर्ने । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- यी पनि गान्धीका अनुयायी बनेका थिए, यिनले त सबै कुराको अनुभव गरेका छन् । पहिलो नै फेरि अन्तिम बनेका छन् । अब फेरि पहिलो बन्नेछन् । तिमीलाई भन्छन् जहाँ-तहाँ ब्रह्मालाई बसाएका छन् । यो पनि सम्झाउनुपर्छ- अरे, कल्पवृक्षको माथि उभिएका छन् । कति स्पष्ट छ, यी त पतित दुनियाँको अन्तमा उभिएका छन् । श्रीकृष्णलाई पनि माथि देखाइएको छ । दुई बिराला लड्छन्, नौनी श्रीकृष्णले खान्छन् । माताहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ, उनीहरू सम्झन्छन् उनको मुखमा नौनी छ अथवा चन्द्रमा छ । वास्तवमा विश्वको बादशाही छ मुखमा । दुई बिरालाहरू आपसमा लड्छन्, नौनी तिमी देवताहरूलाई मिल्छ । यो हो विश्वको बादशाही रूपी नौनी । बम आदि बनाउने कुरामा पनि धेरै सुधार गरिरहेका छन्, यस्तो चीज राख्छन् जसले गर्दा तुरन्तै मनुष्यहरू मरुन् । यस्तो नहोस् कराइरहून् । जसरी हीरोसीमामा भयो, अहिलेसम्म बिरामी परेका छन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, आधाकल्पसम्म तिमी सुखी रहन्छौ । कुनै पनि प्रकारको लडाईं आदिको नाम रहदैन, यो सबै पछि शुरू भएको हो । यो सबै थिएन, न फेरि रहनेछ । चक्र दोहोरिन्छ नि । बाबाले सबै राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । जसलाई बच्चाहरूले पूरा रीतिले धारण गर्नु छ र ईश्वरीय सेवामा लाग्नु छ । यो त छी-छी दुनियाँ हो, यसलाई विषय वैतरणी नदी भनिन्छ । त्यसैले बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिमी आफूलाई यति उच्च सम्झदैनौ, जति बाबाले तिमीलाई उच्च सम्झनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई धेरै नशा रहनुपर्छ किनकि तिमी धेरै उच्च कुलका हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो दिमागलाई राम्रो बनाउनको लागि सधैं ज्ञान अमृतको डोज चढाउनु छ । यादको साथ-साथै पढाइमा पनि पूरा-पूरा ध्यान अवश्य दिनु छ किनकि पढाइबाट नै उच्च पद प्राप्त हुन्छ ।
- २) हामी उच्च भन्दा उच्च कुलका हौं, स्वयं भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, यसै नशामा रहनु छ । ज्ञान धारण गरेर ईश्वरीय सेवामा लाग्नु छ ।

वरदान:- तेरो मेरोको हलचललाई समाप्त गरेर दयाको भावना इमर्ज गर्नेवाला दयावान् भव

समय-समयमा कति आत्माहरू दुःखको लहरमा आउँछन् । प्रकृतिको अलिकति पनि हलचल हुँदा, आपद् आउँदा कति आत्माहरू तडपिन्छन्, दया, कृपा माग्छन् । त्यसैले यस्ता आत्माहरूको पुकार सुनेर दयाको भावना प्रकट (इमर्ज) गर । पूज्य स्वरूप, दयाको स्वरूपलाई धारण गर । स्वयंलाई सम्पन्न बनायौ भने यो दुःखको दुनियाँ समाप्त हुनेछ । अब परिवर्तनको शुभ भावनाको लहर तीव्र गतिले फैलायौ भने तेरो मेरोको हलचल समाप्त हुनेछ ।

स्लोगन:- देह, देहको पुरानो दुनियाँ र सम्बन्धहरूबाट माथि उड्नेवाला नै इन्द्रप्रस्थ निवासी हुन् ।